

Sokat tett a gyerekekért

TARHOS Dr. Varga Imre negyed évszázadon át vezette az Egyesített Gyermekvédelmi és Gyógypedagógiai Intézetet Tarhoson, pedagógusként és emberként is rengeteget tett a sérült, hátrányos helyzetű gyerekekért. Lapunknál ő a hét embere. ► **4**

Rengeteget tett a felzárkóztatásért

TARHOS Dr. Varga Imre negyed évszázadon át vezetett az Egyesített Gyermekvédelmi és Gyógypedagógiai Intézetet Tarhoson, pedagógusként, gyógypedagógusként és emberként is rengeteget tett a sérült, akadályozott és hátrányos helyzetű gyermekek felzárkóztatásáért. A számos diplomával és tudományos fokozattal rendelkező dr. Varga Imre címzetes főiskolai tanárt egész életútja miatt választottuk a hét emberének.

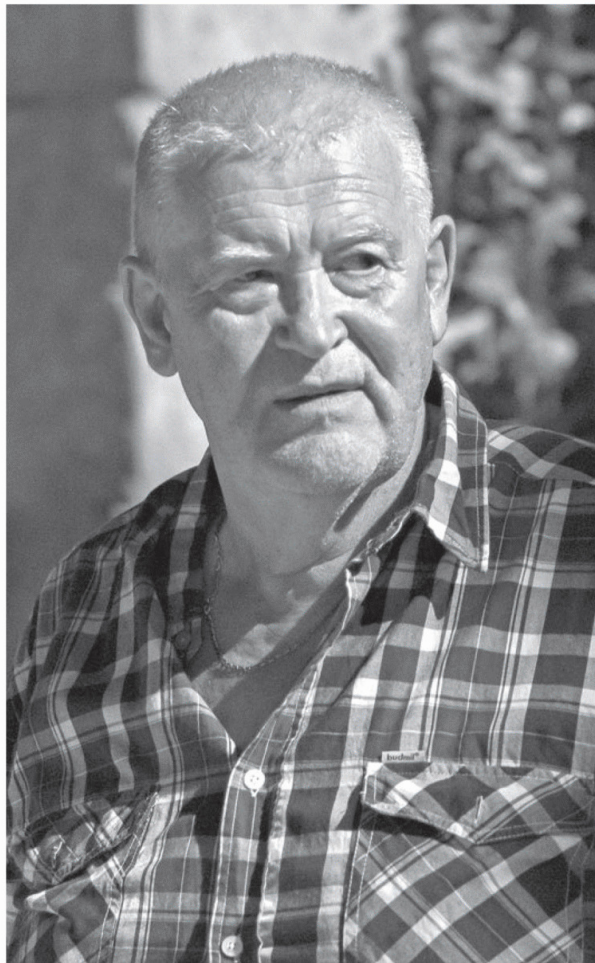
Papp Gábor
gabor2.papp@mediaworks.hu

– Mindig jó tanárok, kiváló pedagógusok vettek körül, s azt hiszem, hogy nekik fontos szerepük volt abban, hogy én is ezt a hivatást választottam – árulta el lapunknak a szakember. – Családunk Hajdú-Bihar megyei kötődésű, így az első diplomám megszerzése után Komádiban helyezkedtem el általános iskolai tanárként, majd miután úgy éreztem, hogy a családom számára Tarhos jobb lakhatási lehetőségeket biztosít, megpályáztam az állást, és a megyébe költöztünk.

– A gyógypedagógia egy teljesen más terület. Miként élte meg a változást?

– Az intézet Békés megyei szinten egyedülállóan számított akkoriban, hiszen a korai fejlesztéstől a felnőtté válásig egész életen átívelő gondoskodást biztosított a sérült, akadályozott gyermekeknek, fiataloknak. Személy szerint nem szeretem a fogyatékos szót, hiszen a kifejezés deficitre utal, miközben mindannyiunknak vannak hiányosságai. A feladatunk az volt, hogy a legteljesebb, legboldogabb élethez segítsük diákjainkat. Később hagyományos iskolát is kiépítettünk, hiszen hozzánk csatlóztak a bélmegyeri intézményt, ahol állami gondozott gyermekek éltek.

– Miben számított különlegesnek Tarhos?

Dr. Varga Imre gyorsan megtalálta hivatása szépségeit Fotó: BMH

– Az egyéni képességekhez igazított fejlesztést tartom a legnagyobb erősségünknek. Akik önálló életet voltak képesek élni, azokat ahhoz igyekeztünk hozzásegíteni, akik nem, azokat a relatív önállósághoz. A tarhosi intézmény akkoriban az országban egyedülálló továbbképzőkkel,

munkára felkészítési lehetőségekkel, speciális szakiskolákkal rendelkezett, amelyeken keresztül bebizonyítottuk, hogy a nálunk élő gyermekek is képesek értékeket teremteni. Budapesten boltunk is működött, a természetes anyagból készült termékeket minisztériumok is vásárolták.

Megélni a mindennapokat

Szerencsés embernek tartom magam, mert megélhetem a mindennapi lét örömeit. Nekem is voltak nehézségeim, családi tragédiáim, de olyan erős kötelék fűz a családomhoz, ami nagyon sokat jelent – mesélte. – Van egy csodálatos fiam és lányom, egy tündéri menyem, egy aranyos vejem

és egy unokám, aki a puszta létével bearanyozza az életemet. Kölcsönös szereteten és megértésen alapuló párkapcsolatban élek. Szívesen horgászok és vadászok, bár utóbbi nekem inkább a természettel való harmóniát jelenti, de legszívesebben szerettemmel vagyok.

– A pedagógia egyik legnehezebb területét választotta...

– Az első időszakban sok nehézséget kellett leküzdeni, de rövid időn belül megtaláltam a hivatás szépségeit. Emellett olyan szakemberekkel dolgozhattam, amelynek tagjai az akadályozott gyermekeket a legjobban tudták kezelni. Pedagógusaink tanárként, gyógypedagógusként, emberi humánumban, a másság elfogadásában is élen jártak, szerették a gyerekeket, és nem mellesleg majdnem mindenki nemcsak egy, hanem több diplomával is rendelkezett.

– Az intézet a tarhosi kastélyparkban működött. Ez előny vagy hátrány volt inkább?

– A terület közel száz hold, amelyből 36 hold épületekkel, arborétumszerű parkokkal ellátott. Biztos vagyok abban, hogy ez a környezet hozzájárult ahhoz, hogy a gyermekek, fiatalok egészséges, nyugodt, kiegyensúlyozott körülmények között nevelkedhessenek. Persze megkaptuk a kritikát, hogy hospitalizált a környezet, de ezzel nem értek egyet. Többet jártunk kirándulni, például a Balatonra, mint más iskolák. Az otthonházakat is mi hoztuk létre először, ahol a nagy létszámú hálótermek helyett lakásjelleggel lakhatnak a fiatalok.

– 2003-tól a felsőoktatásban vállalt még nagyobb szerepet. Miért döntött így?

– Már korábban is tanítottam, és bár nehezen váltam meg a tarhosi intézettől, egy másik ügy szolgáltatásért mentem. Tanítok a Szegedi Tudományegyetemen, külsős-ként a debreceni egyetemen, a szabadkai egyetemen, a Gál Ferenc Főiskolán. Szakterületem továbbra is az értelmileg akadályozottak szakpedagógiája. Örülök, hogy a jövő gyógypedagógusaival dolgozhatok együtt.

Látogasson el hírportálunkra!

BEOL.hu